

NEYTENDASTOFA

Ákvörðun nr. 13/2024

Skilmálar vefverslunar Scarlet

I.

Málsmeðferð

1.

Neytendastofa ákvað í kjölfar ábendinga að gera úttekt á skilmálum vefsíðna verslana sem selja unaðsvörur í gegnum vefverslanir hér á landi. Teknir voru til skoðunar skilmálar 11 vefverslana og voru skilmálar á vefsíðunni scarlet.is, sem rekin er af MGC ehf., m.a. teknir til skoðunar.

Í bréfi Neytendastofu til MGC ehf., dags. 3. nóvember 2023, var tekið fram að við skoðun á vefsíðu félagsins hafi komið í ljós að engu skilmála væri þar að finna líkt og áskilið væri skv. 10. gr., sbr. 1. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016, um neytendasamninga.

Vakti stofnunin athygli MGC ehf. á ákvæðum 8. gr., g. liðar 1. mgr. 9. gr. og 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu. Þá vísaði stofnunin til ákvæða 5. gr. og 10. gr. – 24. gr. laga nr. 16/2016, ákvæða og viðauka við reglugerð nr. 435/2016, um upplýsingar um nýtingu réttar til að falla frá samningi, og ákvæða 2. mgr. 27. gr. laga nr. 48/2003, um neytendakaup, er varða galla. Enn fremur vísaði stofnunin til leiðbeinandi reglna Neytendastofu um upplýsingar seljanda við fjarsölu.

Að lokum benti Neytendastofa á að skv. s. lið 1. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016, sbr. 6. gr. laga nr. 81/2019, um úrskurðaraðila á sviði neytendamála, þá skuli seljendur veita neytendum upplýsingar um úrskurðaraðila sem neytendur geti leitað til vegna ágreinings. Upplýsingarnar skuli innihalda heimilisfang og vefsetur úrskurðaraðilans og vera látnar í té á skýran, skiljanlegan og aðgengilegan hátt á vefsetri seljanda og í almennum samningsskilmálum seljanda ef við eigi.

Með vísan til framangreinds óskaði Neytendastofa eftir skýringum og/eða athugasemdum MGC ehf. vegna málsins.

2.

Svar barst Neytendastofu með tölvupósti, mótt. 28. nóvember 2023. Í þeim pósti kom fram að félagið átti sig ekki á hvað hafi farið úrskeiðis en það hafi verið með hýsingu hjá webb fyrirtæki en hafi ákveðið að færa sig í annað fyrir u.þ.b. tveimur árum síðan. Þegar það hafi verið gert hafi skilmálar verið inni á síðunni og allt eins og það ætti að vera. Þegar farið sé inn á baksvæðið og skoðað sé allt til staðar þannig að nú sé webb þjónustan komin í málið til að reyna að laga þetta. Eins og hægt sé að sjá á meðfylgjandi skjáskoti hafi skilmálar verið settir inn 2. ágúst 2021.

Beðist sé velvirðingar á þessu en á sama tíma sé félagið þakklátt fyrir að þetta hafi komið í ljós. Félagið fylgi öllum lögum og reglum og vilji alls ekki að viðskiptavinir finni ekki fyrir öryggi við að versla við félagið. Webb þjónustan sé búin að vera að skoða þetta en finni ekki hvað það sé sem stoppi birtingu skilmálanna. Því sé óskað eftir 3 - 4 daga fresti til að ná þessu réttu.

Með tölvupósti Neytendastofu, sendur 29. nóvember 2023, var frestur til að bregðast við erindi stofnunarinnar framlengdur til 1. desember 2023.

Með tölvupósti félagsins, mótt. 30. nóvember 2023, var tilkynnt um að skilmálar ættu að vera komnir inn á síðu félagsins og óskað eftir að staðfest væri að allt sé rétt eða hvort það þurfi að fara í frekari leiðréttingu.

3.

Með bréfi Neytendastofu, dags. 13. mars 2024, var tekið fram að við skoðun stofnunarinnar á vefsíðu félagsins, scarlet.is, hafi komið í ljós að settir hafi verið inn skilmálar á vefsíðu félagsins vegna kaupa. Skilmálarnir séu þó þess eðlis að ákvæði skilmálanna kunni að vera villandi og óréttmætir gagnvart neytendum, sbr. ákvæði laga nr. 57/2005, ásamt því að fullnægja ekki skilyrðum laga nr. 16/2016.

Neytendastofa veki athygli á því að í skilmálum félagsins sé ekki að finna nein ákvæði sem fjalli um rétt neytenda til að falla frá samningi, sbr. ákvæði 16. gr. – 24. gr. laga nr. 16/2016.

Að mati Neytendastofu komi ákvæði k. liðar 1. mgr. 5. gr., sbr. 2. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016 til skoðunar vegna ófullnægjandi upplýsingagjafar um rétt neytenda vegna galla en ákvæðið kveði á um að neytandi eigi rétt á upplýsingum um lögbundin úrræði vegna galla á söluhlut eða þjónustu. Að mati stofnunarinnar beri einnig að vekja athygli neytenda á rétti þeirra skv. lögum um neytendakaup nr. 48/2003 ef vara sé gölluð. Samkvæmt 2. mgr. 27. gr. laganna hafi neytendur 2 eða 5 ár frá móttöku söluhlutar til að leggja fram kvörtun vegna galla.

Þá bendi stofnunin á að skv. s. lið 1. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016, sbr. 6. gr. laga nr. 81/2019, skuli seljendur veita neytendum upplýsingar um úrskurðaraðila sem neytendur geti leitað til vegna ágreinings. Upplýsingarnar skuli innihalda heimilisfang og vefsetur úrskurðaraðilans og

vera látnar í té á skýran, skiljanlegan og aðgengilegan hátt á vefsetri seljanda og í almennum samningsskilmálum seljanda ef við eigi.

Með vísan til alls framangreinds og með hliðsjón af ákvæðum laga nr. 57/2005 og 16/2016 veiti Neytendastofa MGC ehf. 15 daga frest til að koma skilmálum sínum í það horf að þeir séu auðlesanlegir og skiljanlegir hinum almenna neytanda og í samræmi við þau lög sem gildi um starfsemi félagsins. Að þeim tíma liðnum muni Neytendastofa taka ákvörðun í málinu á grundvelli fyrirbyggjandi gagna.

Ekkert svar barst við bréfi Neytendastofu.

II. Niðurstaða

1.

Mál þetta lýtur að ákvæðum skilmála þegar verslað er á vefsíðu MGC ehf., scarlet.is. Taldi Neytendastofa að upplýsingagjöf til neytenda fyrir samningsgerð (kaup á vöru) gæti verið ábótavant og færi því í bága við ákvæði laga nr. 16/2016, um neytendasamninga. Vakti stofnunin athygli MGC ehf. á ákvæðum 8. gr., g. liðar 1. mgr. 9. gr. og 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu. Þá vísaði stofnunin til ákvæða 5. gr. og 10. gr. – 24. gr. laga nr. 16/2016, um neytendasamninga, ákvæða og viðauka við reglugerð nr. 435/2016, um upplýsingar um nýtingu réttar til að falla frá samningi, og ákvæða 2. mgr. 27. gr. laga nr. 48/2003, um neytendakaup. Þá vísaði stofnunin til leiðbeinandi reglna Neytendastofu um upplýsingar seljanda við fjarsölu. Enn fremur vísaði stofnunin til þess að skortur á upplýsingum um úrskurðaraðila, sem neytendur geta leitað til vegna ágreinings seljanda og neytanda, kynni að fela í sér brot gegn 6. gr. laga nr. 81/2019, um úrskurðaraðila á sviði neytendamála.

Í tölvupóstum félagsins til Neytendastofu kom fram að skilmálarnir hafi dottið út fyrir misgáning en að búið væri að bæta úr því. Frekari svör við erindi Neytendastofu hafa ekki borist.

2.

Í lögum nr. 57/2005 er fjallað um það hvaða viðskiptahætti skuli viðurkenna og hverja ekki. Í 5. gr. laga nr. 57/2005 er lagt almennt bann við óréttmætum viðskiptaháttum, áður en, á meðan og eftir að viðskipti með vöru fer fram eða þjónusta er veitt. Hvað teljist til óréttmætra viðskiptahátta er nánar tilgreint í III. – V. kafla laganna.

Ákvæði 1. mgr. 8. gr., sem er í III. kafla, er svohljóðandi:

„Viðskiptahættir eru óréttmætir ef þeir brjóta í bága við góða viðskiptahætti gagnvart neytendum og raska verulega eða eru líklegir til að raska verulega fjárhagslegri hegðun neytenda. Viðskiptahættir sem brjóta í bága við ákvæði kafla þessa eru alltaf óréttmætir.“

Ákvæðinu er ætlað að taka til viðskiptahátta sem hafa áhrif á ákvörðun neytenda um að eiga viðskipti. Við mat á því hvort um óréttmæta viðskiptahætti sé að ræða samkvæmt ákvæðinu er litið til þess hvort háttsemin geri það að verkum að hinn almenni neytandi taki ákvörðun um að eiga viðskipti sem hann hefði ella ekki tekið og raski þar með fjárhagslegum hagsmunum hans eða hafi áhrif á fjárhagslega hegðun.

Í 9. gr. laganna er um það fjallað að viðskiptahættir teljist villandi ef þeir eru líklegir til að blekkja neytendur, t.d. með almennri framsetningu þó gefnar séu upp réttar staðreyndir, eða ef neytendum eru veittar rangar upplýsingar í þeim tilgangi að hafa áhrif á ákvörðun þeirra um að eiga viðskipti. Í erindi Neytendastofu var vísað til g. liðar 1. mgr. 9. gr. laganna, þar sem segir að átt sé við rangar upplýsingar um:

„g. lögbundin réttindi neytanda.“

Þá segir í 2. mgr. 9. gr. laganna:

„Viðskiptahættir eru villandi ef ekki er greint frá upplýsingum sem telja má að almennt skipti máli fyrir neytendur eða þeim er leynt og þær eru til þess fallnar að hafa áhrif á ákvörðun neytanda um að eiga viðskipti.“

Samkvæmt ákvæðinu teljast viðskiptahættir villandi ef fyrirtæki leynir upplýsingum sem skipta máli við ákvörðun um að eiga viðskipti eða þær eru veittar á óljósan eða margræðan hátt. Í greinargerð með ákvæðinu kemur fram að hafa megri þau atriði til hliðsjónar sem tilgreind eru í 1. mgr.

Í lögum nr. 16/2016 er að finna ýmsar mikilvægar reglur um rétt neytenda til að fá ákveðnar upplýsingar fyrir og við gerð samnings um sölu á vörum og þjónustu þegar seljandi hefur atvinnu af því að selja vörur eða veita þjónustu. Er lögnum að meginstefnu til ætlað að skýra réttarstöðu neytenda þegar um er að ræða fjarsölusamninga eða samninga gerða utan fastrar starfsstöðvar. Þá er einnig fjallað um rétt neytenda til að falla frá samningi.

Í 5. gr. laganna eru tíundaðar þær upplýsingar sem neytandi á rétt á frá seljanda áður en samningur er gerður utan fastrar starfsstöðvar eða við fjarsölu. Í g. lið 1. mgr. 5. gr. segir að neytandi eigi rétt á upplýsingum innan hæfilegs frests áður en samningur utan fastrar starfsstöðvar eða fjarsölusamningur er gerður um:

„g. skilyrði, tímamörk og tilhögun réttar til að falla frá samningi, ef hann er fyrir hendi, í samræmi við 1. og 2. mgr. 19. gr. laga þessara, ásamt samræmdu stöðluðu uppsagnareyðublaði sem ráðherra gefur út í reglugerð.“

Í j.lið 1. mgr. 5. gr. laganna er kveðið á um að neytandi eigi rétt á upplýsingum um þær undantekningar sem gilda um rétt til þess að falla frá samningi, sbr. 18. gr. laganna, sem og við hvaða aðstæður neytandi missi rétt sinn til að falla frá samningi, eftir því sem við eigi. Þá segir í k. lið sömu greinar að neytandi eigi rétt á upplýsingum um lögbundin úrræði neytenda vegna galla á söluhlut eða þjónustu. Í s. lið sömu greinar er svo kveðið á um að neytandi eigi rétt á upplýsingum um hvort fyrir hendi sé kerfi fyrir kvartanir og úrlausn mála utan dómstóla sem seljandi fellur undir og, ef svo er, hvernig aðgangur fáist að því. Í 2. mgr. 5. gr. laganna segir að upplýsingar sem getið er um í 1. mgr. skulu vera skýrar og greinargóðar og vera aðgengilegar neytanda.

Í 10. gr. laganna er fjallað um skyldu seljanda til að veita upplýsingar eða gera þær aðgengilegar neytanda samkvæmt 1. mgr. 5. gr. Skal það gert með aðferðum sem henta þeim fjarskiptaaðferðum sem eru notaðar, á skýru og skiljanlegu máli. Þrátt fyrir ákvæði 11. gr. um takmarkaða upplýsingagjöf í ákveðnum tilvikum er seljanda ávallt skylt að veita upplýsingar þær sem g. liður 1. mgr. 5. gr. kveður á um, sbr. 1. mgr. 11. gr. laganna, áður en gengið er frá samningi.

Í VI. kafla laganna er síðan fjallað um rétt neytenda til að falla frá samningi. Þar er í 16. gr. tekið fram að neytandi skuli eiga rétt á að falla frá samningi utan fastrar starfsstöðvar eða fjarsölusamningi án þess að tilgreina neina sérstaka ástæðu og án þess að bera neinn kostnað umfram þann sem fjallað er um í 3. mgr. 21. gr., 22. gr. og 23. gr. laganna.

Á grundvelli 1. mgr. 17., sbr. 16. gr. laganna, hefur neytandi 14 daga frá því að hann veitti vöru viðtöku til að tilkynna seljanda um að hann ætli að falla frá samningi.

Í 18. gr. laganna er kveðið á um þær undantekningar sem geta átt við um rétt til að falla frá samningi. Í e. lið 18. gr. segir að réttur neytenda til að falla frá samningi taki ekki til „*afhendingar á innsiglaðri vöru sem ekki er hægt að skila vegna lýðheilsusjónarmiða eða af hreinlætisástæðum hafi innsigli verið rofið eftir afhendingu,*“.

Í 1. mgr. 21. gr. laga nr. 16/2016 segir að nýti neytandi sér réttinn til að falla frá samningi skuli seljandi endurgreiða neytanda allar greiðslur sem hann innti af hendi og skv. 2. mgr. 21. gr. skal seljandi inna af hendi endurgreiðslu skv. 1. mgr., með því að nota sama greiðslumiðil og neytandinn notaði fyrir upphaflegu viðskiptin nema neytandi hafi samþykkt annað sérstaklega og að því tilskildu að neytandi beri ekki neinn kostnað af slíkri endurgreiðslu.

Samkvæmt 1. mgr. 22. gr. hefur neytandi síðan 14 daga frá tilkynningu um að hann ætli að falla frá samningi til að endursenda vöruna. Telst sá frestur uppfylltur ef vara er endursend innan frestsins.

Í lögum nr. 48/2003 er m.a. að finna ákvæði um úrræði neytanda vegna galla á söluhlut. Í 1. og 2. mgr. 27. gr. laganna er kveðið á um tímamörk vegna tilkynninga neytenda um galla. Ákvæðin eru svohljóðandi:

„Ef söluhlutur er gallaður ber neytanda að tilkynna seljanda um að hann muni bera gallann fyrir sig án ástæðulauss dráttar frá því að hann varð galla var eða mátti verða hans var. Frestur neytanda til að leggja fram kvörtun er aldrei styttri en tveir mánuðir frá því að hann varð galla var.“

„Ef neytandi leggur ekki fram kvörtun innan tveggja ára frá þeim degi er hann veitti söluhlut viðtöku getur hann ekki borið gallann fyrir sig síðar. Ef söluhlut, eða hlutum hans, er ætlaður verulega lengri endingartími en almennt gerist um söluhluti er frestur til að bera fyrir sig galla fimm ár frá því að hlutnum var veitt viðtaka. Þetta gildir ekki ef seljandi hefur í ábyrgðaryfirlýsingu eða öðrum samningi tekið á sig ábyrgð vegna galla í lengri tíma. Frestir skv. 1. og 2. másl. eiga ekki við ef um er að ræða galla skv. g-lið 2. mgr. 15. gr.“

Í lögum nr. 81/2019 er að finna ákvæði sem kveður á um upplýsingagjöf til neytenda vegna úrskurðaraðila. 1. mgr. 6. gr. laganna er svohljóðandi:

„Seljendur skulu veita neytendum upplýsingar um úrskurðaraðila sem neytendur geta leitað til vegna ágreinings seljanda og neytanda. Upplýsingarnar skulu innihalda heimilisfang og vefsetur úrskurðaraðilans og vera láttnar í té á skýran, skiljanlegan og aðgengilegan hátt á vefsetri seljanda og í almennum samningsskilmálum seljanda ef við á.“

Í bréfi Neytendastofu var einnig vísað til ákvæða og viðauka við reglugerð nr. 435/2016, um upplýsingar um nýtingu réttar til að falla frá samningi, og leiðbeinandi reglna Neytendastofu um upplýsingar seljanda við fjarsölu.

3.

Mál þetta lýtur að skilmálum á vefsíðu félagsins MGC ehf., scarlet.is, sem selur unaðsvörur. Líkt og fram kom í bréfum Neytendastofu taldi stofnunin að skilmálar félagsins, og skortur þar á, færu hugsanlega í bága við ákvæði laga nr. 16/2016, nr. 57/2005, nr. 48/2003 og nr. 81/2019. Undir rekstri málsins svaraði félagið því til að gerðar hefðu verið breytingar á vefsíðu félagsins og að skilmálar ættu því nú að vera aðgengilegir neytendum. Að öðru leyti hefur félagið ekki látið málið til sín taka.

Í skilmálum félagsins er ekki að finna nein ákvæði sem skýra út rétt neytenda til að skila vörum sem keyptar hafa verið í fjarsölu. Á upphafssíðu vefsíðu félagsins er að finna einfalda vísun í að það sé 14 daga skilafrestur og ef neytendur skipti um skoðun sé hægt að skila vöru svo lengi sem allar umbúðir séu heilar og varan ónotuð. Slík tilvísun er að mati Neftendastofu ekki fullnægjandi svo skilyrðum ákvæða g. liðar 1. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016 sé fullnægt, enda engu getið um tilhögun réttar til að falla frá samningi að öðru leyti en með einfaldri vísun í 14 daga skilafrest og að vara verði að vera í heilum umbúðum og ónotuð. Þá er þess að geta að skylt er seljendum að veita framangreindar upplýsingar þótt fjarskiptaðferð veiti takmarkað rými eða tíma til að veita upplýsingar, sbr. 1. mgr. 11. gr. framangreindra laga.

Að framangreindu virtu hefur MGC ehf. brotið gegn ákvæðum 10. gr., sbr. g. liður 1. mgr. 5. gr. og 2. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016, með ófullnægjandi upplýsingagjöf um rétt neytenda til að falla frá samningi. Neftendastofa bendir einnig á að birti fyrirtæki ekki upplýsingar um rétt til að falla frá samningi samkvæmt g. lið 1. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016, eða rangar upplýsingar um þann rétt, hafa neytendur 12 mánuði til að falla frá samningi, sbr. 3. mgr. 17. gr. laganna. Byrjar sá frestur að líða eftir að 14 daga frestur samkvæmt 1. mgr. 17. gr. rennur út. Til að rjúfa 12 mánaða frestinn þurfa fyrirtæki að bæta úr upplýsingagjöf gagnvart hverjum og einum neytanda sem keypti vöruna á grundvelli ófullnægjandi upplýsingagjafar, sbr. 4. mgr. 17. gr. laganna.

Samkvæmt k. lið 1. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016 eiga neytendur rétt á upplýsingum innan hæfilegs frests áður en samningur utan fastrar starfsstöðvar eða fjarsölusamningur er gerður um lögbundin úrræði neytenda vegna galla á söluhlut eða þjónustu. Engar slíkar upplýsingar er að finna í skilmálum félagsins. Samkvæmt s. lið 1. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016 og 6. gr. laga nr. 81/2019 þá skulu seljendur veita neytendum upplýsingar um úrskurðaraðila sem neytendur geti leitað til vegna ágreinings. Engar slíkar upplýsingar er sömuleiðis að finna í skilmálum félagsins eða annars staðar á vef þess.

Að framangreindu virtu hefur félagið brotið gegn ákvæðum k. og s. liðar 1. mgr. 5. gr., sbr. 2. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016, sbr. 6. gr. laga nr. 81/2019.

Þá ber að meta hvort skilmálar félagsins og upplýsingagjöf þess á vefsíðu sinni fari í bága við ákvæði laga nr. 57/2005. Séu neytendum veittar rangar upplýsingar um lögbundin réttindi þeirra er um að ræða villandi viðskiptahætti í skilningi g. liðar 1. mgr. 9. gr. laganna. Ef fyrirtæki greina neytendum ekki frá upplýsingum sem almennt má telja að skipti máli fyrir neytendur eða þeim er leynt er um að ræða villandi viðskiptahætti í skilningi ákvæðis 2. mgr. 9. gr. laganna. Upplýsingar um rétt neytenda til að falla frá samningi og rétt til endurgreiðslu ásamt upplýsingum um galla verða að teljast til upplýsinga sem almennt skipta máli fyrir neytendur. Er framangreint til þess fallið að hafa áhrif á ákvörðun neytenda um að eiga viðskipti.

Með vísan til alls framangreinds hefur félagið með framangreindum viðskiptaháttum brotið gegn ákvæðum 1. mgr. 8. gr. g. liðar 1. mgr. 9. gr. og 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr. laga nr. 57/2005.

Með vísan til 3. mgr. 27. gr. laga nr. 16/2016 og 2. mgr. 21. gr. c. laga nr. 57/2005 beinir Neytendastofa þeim fyrirmælum til MGC ehf. að koma skilmálum sínum í viðeigandi horf svo þeir séu í samræmi við ákvæði laga, sbr. ofangreint, innan tveggja vikna frá dagsetningu ákvörðunar þessarar. Verði það ekki gert skal MGC ehf. greiða dagsektir í samræmi við 3. mgr. 29. gr. laga nr. 16/2016 og 23. gr. laga nr. 57/2005 að fjárhæð 20.000 kr. (tuttugu þúsund krónur) á dag þar til farið hefur verið að ákvörðun Neytendastofu. Sektarfjárhæðin er ákveðin að teknu tilliti til meðalhófsreglu stjórnisýslulaga, umfangs brotsins og fjárhæðum dagsekta í öðrum ákvörðunum Neytendastofu.

III.

Ákvörðunarorð:

„MGC ehf., Laufrima 57, 112 Reykjavík, hefur brotið gegn ákvæðum 10. gr., sbr. g. liður 1. mgr. 5. gr. og 2. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016, um neytendasamninga, með ófullnægjandi upplýsingagjöf í skilmálum félagsins um rétt neytenda til að falla frá samningi.

MGC ehf. hefur brotið gegn ákvæðum k. og s. liðar 1. mgr. 5. gr., sbr. 2. mgr. 5. gr. laga nr. 16/2016, um neytendasamninga, sbr. 6. gr. laga nr. 81/2019, um úrskurðaraðila á sviði neytendamála, með því að veita neytendum ekki upplýsingar um lögbundinn rétt sinn vegna galla og upplýsingar um hvort fyrir hendi sé kerfi fyrir kvartanir og úrlausn mála utan dómstóla.

MGC ehf. hefur brotið gegn ákvæðum 1. mgr. 8. gr., g. liðar 1. mgr. 9. gr. og 2. mgr. 9. gr., sbr. 5. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu, með því að birta rangar og ófullnægjandi upplýsingar um rétt neytenda í skilmálum sínum.

Með vísan til 3. mgr. 27. gr. laga nr. 16/2016 og 2. mgr. 21. gr. c. laga nr. 57/2005 beinir Neytendastofa þeim fyrirmælum til MGC ehf. að koma skilmálum sínum í viðeigandi horf svo þeir séu í samræmi við ákvæði laga innan tveggja vikna frá dagsetningu ákvörðunar þessarar. Verði það ekki gert innan tilskilins frests mun Neytendastofa leggja dagsektir á MGC ehf., með heimild í 23. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu. Skal félagið greiða dagsektir að fjárhæð 20.000 kr. (tuttugu þúsund krónur) á dag þar til farið hefur verið að ákvörðun Neytendastofu.“

Neytendastofa, 7. júní 2024

Þórunn Anna Árnadóttir
forstjóri

Matthildur Sveinsdóttir